

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТ

Богданкаво Пресе

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА
Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 19 СЕПТЕМБАР 1942

БРОЈ 43 — ГОД. I

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НЕ ДРЖИ ИМ ПЕТЉА

Кујбишев, септембра. —
Наша »непобедива« црвена
армија намеравала је да
Стаљинград претвори у дру-
ги Верден. Брањена је сва-
ка кућа, сваки педаљ зем-
ље, али је зато и нападана
свака кућа и сваки квадрат-
ни метар земље. Наше тру-
пе бране се храбро све до
тле док не морају да напу-
сте положај, а ово се деша-
ва стога што им по обича-
ју на крају попусти петља.

СТАРИ ТРИКОВИ

Техеран, септембра. — Овде је
»случајно« навратио емисар Вил-
ки, који је на службеном путу о-
ко света већ обишао неке зем-
ље и сарађао на »пријатељске«
разговоре. У Техерану се састао
са председником владе, и том
приликом Вилки је дао неке зте-
хничке савете.

О овим »саветима« најбоље би
знао да прича пуковник Доно-
вен, који је прошлог пролећа о-
билазио неке балканске народе и
давао им савете, због чега их
још и данас сарбе леђа.

ОПЕТ ТОБРУКОВАНИ

Александрија, септембра. — По
плану новог команданта енгле-
ских трупа Александера, извршен
је напад на Тобрук свим родо-
вима оружја.

Овај генијалан напад успео је
изнад сваког очекивања. Наше
трупе успеле су да се одрже
пред Тобруком пет сати, а затим
су тобруковани по систему Дие-
ча.

ДОДОЛЕ

Лондон, септембра. — Кад ни-
су помогле разне лажи, проро-
чанства, клетве и враџбине, ен-
глески лордови су ангажовали
додоле које играју у Хајд-Парку
и моле Бога за кишу у области
Волге и Кавказа, пошто само
рђаво време може да успори не-
мачко напредовање.

СМУЧИЛО ИМ СЕ

Лондон, септембра. — Черчил
је одржао говор у енглеском До-
џем дому опет пун празних фра-
ва, обећања и решености да Сов-
јетској укијн пошаље помоћ,
»што је могуће брже«.

Народним посланицима се сму-
чило да слушају увек исто па су
напустили салу пре свршетка го-
вора.

СЛУТЊА ГЕНЕРАЛА АЛЕКСАНДЕРА

— Да и ја нешто не прођем као ови!

ЛИЦИТАЦИЈА ЗА ДРУГИ ФРОНТ

Лондон, септембра. — Из
добро обавештених кругова
сазнаје се да је Черчил раз-
ним друштвима и конгреси-
ма понудио лицитацију за

други фронт. Шта више и
неки женски конгреси поста-
вили су себи задатак да ре-
ше и учине понуду Черчилу
за други фронт.

Конгресу »Тредуниона« ко-
ји је отворен у Блекфорду
поверена је дужност да још
ове године отвори други
фронт макар у Енглеској.

ОНИ НЕ ПИЈУ

Анкара, септембра. — Руз-
велт је, љубазан као и увек,
послао на европски Исток
неколико флаша америчког
пића виски марке »Вилки«,
које је понуђено тамошњим
становницима. Али ови су
се одлучно опирали говоре-
ћи:

„Хвала, хвала, нећемо! Ми
смо трезвењаци!...“

ПРЕКИНУТ ЖУР

Анкара, септембра. — Овде се
Рузвелтов изасланик Вилки по
старом обичају разбрљао уз до-
бар виски као на неком журу.
Али кад је у међувремену стигла
вест да је и Новоросијск пао у
немачке руке, он је изгубио дар
говора. Када се мало повратио,
одмах је почео да спрема своје
кофере и, како је слаб у геогра-
фији, распитивао се стално ко-
лико километара има од Ново-
росијска до Анкаре.

ИМАЛИ СУ НАМЕРУ

Вашингтон, септембра. — Прет-
ставницима америчке штампе
Рузвелт је дао једну утешну из-
јаву:

— Сједињене Државе имају
неограничене могућности у по-
гледу производње ратног мате-
ријала, али које због губитка
сировина, које због штрајкова,
које због потапања конвоја, наш
ратни потенцијал је испод ен-
глеског.

Енглеска и Совјетска Унија
производе сада много више рат-
ног материјала него ми, и ако
смо ми имали најбољу намеру.
Али од наше намере испао по
обичају блеф.

ЕНГЛЕСКА БОЛЕСТ

Лондон, септембра. — Како
јавља »Дејли Телеграф« са Мал-
те, рачуна се с тим да ће заме-
ник гуверниер сер Едуард Цек-
сон напустити Малту »из здрав-
ствених разлога«. На његово ме-
сто ступа сер Давид Камбел.
Маја месеца ове године гене-
рал Уилиам Доби уступио је сво-
је место гувернера Малте лорду
Горту.

Лекари су се сада озбиљно за-
интересовали за ова честа »обо-
левања« на Малти и напуштања
места »из здравствених разлога«
И пронашли су да на острву
Малта владају заиста ужасне
здравствене прилике. Нарочито
је опасна једна врста комараца,
такозваних »штука«.

ДНЕВНИ ЛЕКСИКОН

Новоросијски. — Друга ратна лука на Црном мору у коју је утекла бољшевичка флота из Севастопоља. Последња, али изгубљена нада за флоту. Сада је остало флоти да лута по широком Црном мору.

Стаљинград. — Модерно изграђена индустријска варош на Волги са преко пола милиона становника. Фабрике су модерно изграђене на бази „црвеног раја“. Велике фабрике и радничке учерице. Ове фабрике произвеле су материјал за широку народну потрошњу као: топове, тенкове, авионе и осталу робу за „освајање света“. Пошто је већина ових индустрија изгорела, то се поставља проблем шта ће сиромашни руски народ да ради без ових играчака, са којима није знао да се игра.

Дијеп. — Привлачна плажа и излетиште за беспосличаре. Ово место је на конференцији између Стаљина и Черчила изабрано као најзгодније за отварање „другог фронта“ ради свог одличног песка, који је опет необично погодан за оне који се шуњају, јер је ход нечујан. Међутим од дана искрцавања, Дијеп је избрисан као плажа из свих англосаксонских Бедекера.

Волга. — Највећа река у Европи и последња речна брана од олује са Запада. У њу се у Совјетској Русији полажу последње наде, кад већ нису могли да задрже олују друге реке. На Волги је за сада прекинут речни саобраћај услед зујања великих металних птица.

Етикета

Залуд Лондон све тумачи
На Волги су Немци јачи
Код „црвених“ јед и јад
Против снаге речи слабе
Енглези се муче дабе
За то доказ: Стаљинград.

Вежбају се за инвазију

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Нова брука - код Тобрука

Где год осовина противника сретне
Она одмах борбу на силу наметне
Док се разбијено не разбегну чете
Бабини јунаци не окрену пете.
Три године рата пружа исту слику
Ортаци су јаки само на језику
Кроз радно брује неуморно претња
Дипломати праве излете и шетње
Ал' то слабо вреди, свака нада липса
Не помажу шетње Вилкиа и Крипса
Черчилове лажки, Рузвелтове сплетке
За фарбање све су излизане четке
Треба имај срца и храбрости мушке
Не помажу лажи где клокоћу пушке.

На Волги се бије, Азија је близу
Бољшевици дошли у голему кризу
Зато Стаљин цвилли: »Им корана даље!
Старце и дечаке као помоћ шаље
Бенерале стреља, а команду мења
Сада не помажу ни црквена бдења
Кроз све деценије попове је клао
А сад пред иконом на колена пао
И Богу се моли, с неба чека спас
Ал' небо не слуша крволока глас
Судба неумитна својим ходом газди
А црвени терор с позорице спазди
Још године ове липсаће у беди
Утеха свака врло мало вреди

Зато не помаже кроз радио дрека
Јер и Англосаксе тешка судба чека

Зорт је обузео сва енглеска срца
Некад горда флота бедно се копца
И надмени Черчил од страха се зноји
На дно мора иду сви редом конвоји
Зато омрзнута торпедо-бомбона
Месечно пропадаће по милион тона
И у Белеј кући тужно зврји звонце
Подморнице хоће да им смрсе конце

Александра »новога« већ ухвати мука
Сбруко се својски и то код Тобрука
Хтео да искрца у Африци трупе
Па скупио лађе, чамце и шалупе
И отпоче борба, обала већ близа
А на крају кола дијепска реприза
И тако доживи увек бедан крај
Нова офанзива као покушај
И сад кад и ова »офанзива« спала
Лондон ће да каже да је била шала
Два вагона прича он ће да рашири
С поразом се Лондон увек лако мири
Објашњење увек нашо, округло
На батине Енглез одавно округло
И често му чудно када га не бију
Зато због пораза сузе се не лију
Већ се измишљају фабуле и шале
Које код будала понекада пале...

СИГУРНЕ ВЕСТИ

Вашингтон, септембра. — Све америчке новине доносе разне прогнозе о месту отварања другог фронта.

Пошто је европска клима незгодна за ову работу, то остају још четири континента за избор.

Ове вести сматрају се у мердавним круговима као сигурне.

ОБЈАШЊЕЊЕ ХУПЕРТА ХАРИСОНА

У своме говору за старије маплетнике, познати енглески гучемпленер и подрумски стратег Хуперт Харисон, објаснио је да свако отступање које није панично бекство, Енглези сматрају као победу.

После овога објашњења, хвалисање Радио-Лондона, који поразе претвара у победе — може се разумети.

БАЈАТЕ ФРАЗЕ

Њујорк, септембра. — Верни пратиоц Черчилов, Харимен, дао је у Њујорку банкет на коме је одржао велики политички говор:

— Идуће зиме и лета одиграће се велике битке, али не знам где ће бити фронт. Бољшевици ће бити сами »ако је потребно«, али ће бити јачи, ако добију помоћ. Они су изгубили највећи део сировине, али будућност је ружичаста, ако ми победимо, иначе ће бити безбојна ако изгубимо рат.

После још десетину »ако« и »али«, Хариман је завршио свој говор са песмом: »Не липши маргарче до зелене траве«.

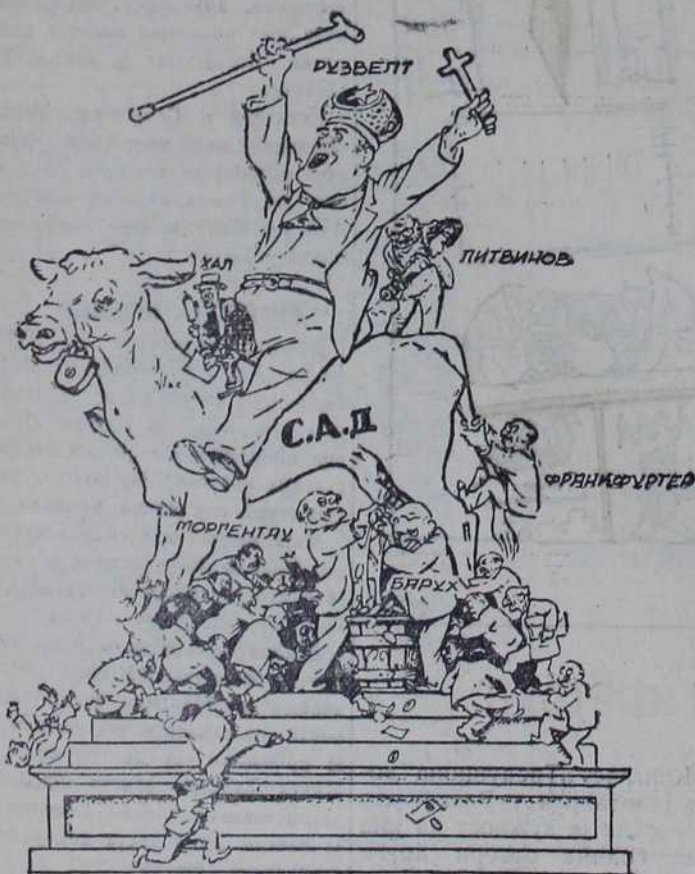
НЕ ПРИЈА ЈОЈ ТЕРЕН

Лондон, септембра. — Егзотична биљка »други фронт« неће се моћи да пресадни у Европу, пошто је утврђено да јој не прија клима. То се најбоље видело код Дијепа...

МЕРЕ ПРОТИВ ЗАБОРАВЉАЊА

Преторија, септембра. — Овде је одржао генерал Смаутс велики ратнички говор. По његовом мишљењу најважније ратиште је Средњи Исток — са оним малим базеном Средоземног мора, што је остало Енглезима. Ако и овај фронт пукне, онда је све пропало, завршио је: — Једина нада наша, то је отварање другог фронта на Мадагаскару и коначна победа над бившим савезницима.

Златно теле 1942 г.

РУЗВЕЛТ: — Навали, народе израилски, док није пресушило!

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Због блиске зиме барометар показује велико колебања у целом свету са изузетком Европе где је време тихо и мирно. Антициклон над Уралом а други над Атлантиком. Облачност се повећава над Каналом и Британијом. Олуја и непогоде на простору око Малте. Провала облака на доњој Волги.

Африка: Облачно и магловито. У Делти Нила време променљиво. Повремени пљускови и лапавица.

Азија: Барометар пада и време се погоршава у Централној Кини и Индији. Док у Кини дува кошава, у Индији је завладао мраз и клизавица по којој се Британци клизају и падају.

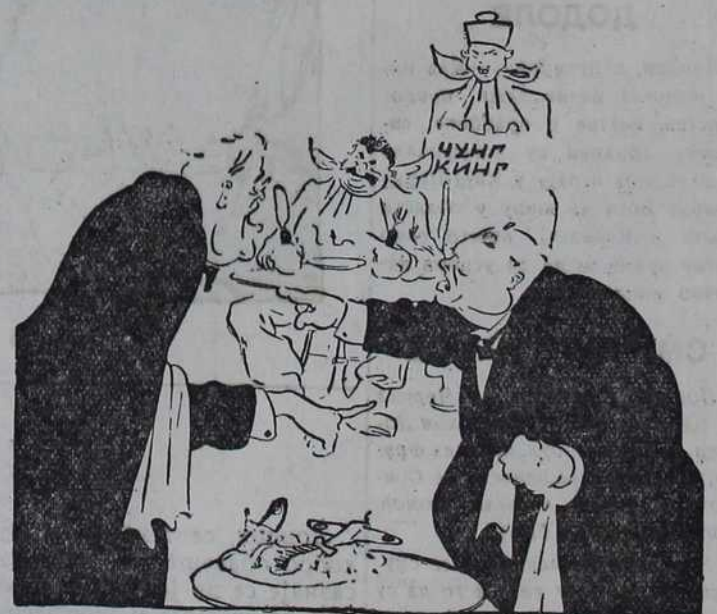
Америка: У реци Светог Лоренса и на целој источној обали буре и непогоде које узимају све веће размере. У „Белој кући“ промаја а на Пацифику заштије пред буру.

Аустралија: Време се погоршава. На Новој Гвинеји магла и сувомираза а на северној обали олуја и повремени пљускови. Барометар пада и даље...

РУЗВЕЛТОВ АПЕТИТ

Рузвелту се појачао
Опет апетит
Сад Канаду он би хтео
Никад није сит
Све би туђе отимао
Тај земаљски кит!

Услужни у вештини

— Госта послужите ви!
— Не, ви! Вештији стал!

НЕДЕЉА, 13 СЕПТЕМБРА

Позове ме данас један пријатељ на жур. Односно, не он него његова лепша половина. И одем ја тамо. Искупило се фино друштво. Све саме познате даме и кавалери. Пошто су нас послужили кафом од јечма и вермутом са содом домаћица се окрете служавци:

— Марија, донесите нам сандвича.

— А које, госпођо? — запита служавка — да ли оне са сиром које смо добили за ваш стари шлагфрок или оне са кајмаком који смо добили за господинов редигот?

ПОНЕДЕЉАК, 14 СЕПТЕМБРА

Одем данас у једно надлештво за неки докуменат и у канцеларији нађем свог старог школског друга који издаје тај докуменат. Тек што смо почели да разговарамо, кад упаде један чиновник из друге канцеларије и рече:

— Боко, дај ми, богати, ту главну књигу.

Мој пријатељ му даде једну

Сатирске БОДЉЕ
Однео пехар

С. К. 13 је успео да однесе пехар али му плави не завиде пошто данас само песници траже пехаре. Прави спортисти имају реалније амбиције.

Регата на води

Тимошенко приређује, крајем септембра, регату на Волги. Старт је код Стаљинграда, а циљ код Астрахана. После регате шетња у Азију.

Збој шрениниа

Мак Артур је мало грчао — наравно уназад — на Новој Гвинеји. Ова трка му је била потребна ради тренинга, да не би изашао из форме, пошто већ пола године не миче из Аустралије.

Изгубљени интерес

Последње трке су завршене без већих изненађења што је публику јако разочарало пошто свет воли само паковано. Ко је, данас, луд да игра на срећу...

Скупштина судија

Један малерозни фудбалски судија, спремио је за годишњу скупштину судија следећи предлог:

- а) уводи се телесна стража за судије...
  - б) не их, после утакмице, пратити до куће;
  - в) на терен ће судије излазити у оклопу;
  - г) публика ће од игралишта бити ограђена зидом;
  - д) играчи ће смети да приђу судији највише на 20 метара.
- Ако се овај предлог усвоји, судије ће смети да суде фудбалске утакмице.

Главни уредник: Теодор Докић. Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д. Телефон редакције: 25-681. Штамп: Штампарија „ЛУЧ“.

дебелу књигу и кад онај изиђе, ја рекох:

— Па ти си то постао велика зверка кад код тебе стоји главна књига.

— Јок, море — каже мирно мој пријатељ — то је један обичан протокол, него је зовемо главном књигом што на њу наклањамо главу кад хоћемо мало да продремамо.

УТОРАК, 15 СЕПТЕМБРА

Одем данас на пијак да купим бостан и свега на једном месту нађем на једно десетак лубеница. А у реду за те лубенице једно двадесет муштерија.

— А што ви — обратим се ја пиља ру — не кажете оним прекобројним муштеријама да не

чекају узалуд кад имате само десетак лубеница?

— А што да им кажем — вели мирно пиљар — ко хоће нека чека, ко неће не мора.

СРЕДА, 16 СЕПТЕМБРА

Седимо данас у бифеу, а разговор се од некуда повео о женама. Потсетисмо се старих авантура и како данас стојимо према новим авантурама. Сви се сложише да за све наше године треба у љубави имати комодитет, само стари чика Јоца пензионер — заврте главом:

— Какав — каже комодитет. И

ЊИХ ЧЕТВОРО И „МЕРЦЕДЕС БЕНЦ“

»Лели. — Састанак у седам код »Руског цара«. Знак за распознавање: жути »Мерцедес Бенц« број 234. Жан.»

Тако је стајало у новинама, у рубрици »Дописивање«. Лела је спустила новине и легла на кревет. Поглед јој је прелетео преко њене скромне собице на мансарди.

»Тако се ради! — мислила је она. — »Даш оглас у новине, најеш некога за дописивање и још ако је галантан као овај мој, шаље с времена на време поклоне. И сад, најзад, лично упознавање, »Мерцедес Бенц«. То мора да је нека богата зверка...«

Дохватила је са ноћног стоцића слику неког младића.

»Па и згодан је, врло згодан, А када сам у писму тражила слику, надала сам се да ће то бити неки грбави старчић, какви се најчешће нађу у рубрици »Дописивање«. А оно, испаде диван младић, и богат, и жути »Мерцедес Бенц«...«

Устала је и погледала се у огледало. Насмешила се, задовољна са самом собом.

Тачно у седам зауставио се жути »Мерцедес Бенц« пред »Руским царем« и Лела се завалила у мекано седиште поред младића који је сам шофирао и чија се фотографија налазила на Лелином ноћном стоцићу. Сад јој се он претставио као Милан Богатић и она није више налазила потребу да га зове Жан, под којим се он псеудонимом дописивао с њом.

Младић леп, и богат, и жути »Мерцедес Бенц«... И веза је постала чврста.

Једнога дана кад су у оквиру »чврсте везе« Лела и Милан сјели код »Руског цара« а жути »Мерцедес Бенц« чекао пред вратима, у целу ствар се умешао четврти фактор. А тај фактор је направио то, да су Лела и Милан прекинули све односе.

Како би рекли професори математике, тај четврти фактор у овој једначини са две непознате, дошао је неочекивано, тако да је решио одједаред целу једначину и пронашао обе непознате. Тај четврти фактор, и уједно и прва непозната, је била жена господина који се Лели претставио као Милан Богатић. Као што би свака жена урадила у сличном случају, и жена овога господина је направила лом и русвај у кафани.

Али то само за себе не би значило ништа. Један човек је за

— Деда, која је ово животиња!
— Чекај мало, док ставим наочари.

ЧЕТВРТАК, 17 СЕПТЕМБРА

Шетам се данас по вароши и сретнем једног старог пријатеља, банкара. Иде нешто тужан невесео. Почнемо разговор о свему и свачему, и ја га узгред запитах како му је дактилографкиња веома симпатична и кокетна госпођица.

— Па баш зато се и секирам — каже он — напустила ме је јуче због љубоморе!

— Ама, шта кажеш! Да те није ухватила са неком?

— Ама, није љубоморна на мене, него на мога писара, јер га ухватила да се љуби са мојом женом.

Лелу баш интересантан кад је ожењен. Међутим се из целе те свеђе сазнало да је Милан Богатић управо друга непозната. Тојест, да претстављени Милан Богатић није уопште ни Милан Богатић, нити је богат, да се зове Јован и да је шофер богатог господина Милана Богатића, чији је жути »Мерцедес Бенц« најважнији фактор у овој причи...

Неколико дана после овога расплета Лела је у својој скромној собици на мансарди читала једн скромно писмо.

»Велики би незахвалник био а да ти не признам како је текала цела ствар.« — писало је ту.

»Ја сам већ одавно сазнао да се ти дописујеш са мојим послодавцем и да ти он шаље поклоне. Кад си затражила да ти пошаље своју слику, он то заиста није могао учинити. Јер онаква ћелава наказа никад није имала храброст ни да стане пред фотографа. Тако је Милан Богатић узео моју слику и послао ти је.«

»Из тога је произашла цела моја комбинација с позивом на састанак, за шта Богатић никада није имао храбрости.«

»Сада је ипак свему крај. Жена је запретила да ће све испричати Богатићу ако само још једаред врднем. А то би била моја пропаст.«

»Зато те на крају молим, дописуј се и даље с тим старкељом и примај његове поклоне, пошто то њему прави задовољство, теби не пада тешко, а за мене је једини излаз!...«

»Јован.«

раније као и сада иде народ у Кошутњак, у природу, ето ти брете комодитет.

ПЕТАК, 18 СЕПТЕМБРА

Данас се један колега у канцеларији жали на жену: грди га што увече долази у последњи час кући. Сви се сложисмо да је то збиља једна велика женска мана, јер се свакоме од нас то исто дешава, само се наш колега Пера поче да хвали:

— А, видите — каже — моја жена има пуно такта: она ме не грди увече, него тек ујутру.

— То је фино — кажемо ми — само, да ли је одиста тако?

— Па, разуме се. Друкше не може ни да буде, пошто ја кући долазим тек ујутру.

СУБОТА, 19 СЕПТЕМБРА

Има један наш сусед сестру, која је велика пробирачица. Хоће да се уда али на дугачко и на широко бира веренике. Пре је одбијала све људе слободне професије, и желела за мужа само државног чиновника јер је желела да има осигурану будућност. А данас је чујем, како виче својме брату.

— Нећу државног чиновника, јер хоћу да имам осигурану будућност.

САДРЕМЕНА Мире

Волги

Свих совјетских река била си «матушка»
А сада си пала као гњила крушка
Као да те гони нека страшна коб
На тебе се тешка окомила пизма
На обали твојој крај је болше-визма
Крвавом терору ту ће бити гроб.

Суецу

Ти, који си био душник империја
Јер кроз тебе жила куцавица
бије
За Енглезе сада Деманлов си мач
Узалуд због тебе Енглеска се
бочи
Крв ће њена да се због тебе
источи
Зато у Лондону већ се чује плач
Черчил тужно цвили: Тешко твој нани
јој нани
Оо, Суецу, ко ће тебе да одбрани.

Чані Кај Шену

Жена ти је била и успех и веза
С долларом и фунтом ти се чврсто свеза
Са банкротијом ти, заједнички вр:
И за љубав новцу и ехолој жени
Ти си свесно пово твој народ рођени
На братску кланицу и на срамни трг.

О чему цвркућу врапци

На тркама овог лета
Долазило много света
Кладили се, Боже мили
И редовно изгубили
Али, види, чудне збрке
Кад почеше прве трке
Ту се кроје капе мрке
А опкладе биле грке
Миллиони била штета
Без жетона и рулета
Подмићен са много пара
Џокеј ту промене ствара
Кладиоци сад се чуде:
Какве су то трке луде!
Лоши коњи први стижу
А бољи ко пужни гмижу.

Обраћа се на погрешну адресу...

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Равајло на пијаци

госпоја цана ме молила да је набавим две корпе паклицана и други зелениш и ја поцигурно обећо и сад кад је сазрело ја кренуо Пуна кола с намирнице и Доћох до њу а Она ми каже е Доцкан равајло ја већ спремила туршију, наљутим се ја на ти госпоцки безобразлуди и фицови Па гурнем са све робу на пијацу ал оћеш Парадајз ки блага да га нудиш по банку неће га ники узме ћутуре а камоли да га крчмиш, шта је бре ово пајо По богу брата питам пиљара, а он ми вели а шта си ти гецо мислијо да ћеш да нас сецаш сас твоји патлицани, јок брата, сад ти је у моду да жене воде Домазлук и оне ти све Раде на стра и са завис зато се чупау за кике и свађау ко цигани, тако су направиле и сас парадајз, пронеле лажни гласови да је криза, у ту робу и почеле да се бију ко жути мрави а Ја им велим Немо бре да цакате и да се свађате то Ви је Пред главу, има да бидне парадајз ки благо а једна ми вели знам ја те ујдурме Пиљарске ал ми не гутамо него измери ти мени 10 кила. Рано је бре убио вас Лед вичем га ја оће да ви туршија Провришти у Невреме па ће да бидне куку и јао.

И ето ти сад, толки Патлицан ће да изеду свиње а на мнозинну ће да експлодирају влаше и тегле Па ће брука да бидне, него да ти мени даш то све по 5 динара ћутуре, мени је већ суђено да изгубим Па шта да бог, погледак ја овамо погледак онамо па се Помислим зар да се Врћем у село с овалки калабалук и дадок по 5 динара а Паја Пиљар ће продаје по банку и јопет ће да кука како је изгубијо а да су то све жене криве јербо оне праве целу Забуну с њово рекла-казала и домућивање а ми домаћини и мушке главе само радимо што оне Оће, тако је у Београду а у село има Реч врљика и мотка и оне слушау па зато и нема забунa и крљанац, ваш равајло.

Номунална хроника

Знаци зиме

Све домаћице су почеле да контролишу струјомере да не би прекорачиле струју.
То је најбољи доказ да је дан краћи а зима на прагу.

Општинска зимница

Као свака домаћица и београдска општина је почела да спрема зимницу. Тако се сад кува пекмез за општинске кухиње од кога ће сиротиња моћи да се ослади. Да није општине не би се сиротиња ове зиме осладила.

Док се не доћоворе

Пошто се београдске архитекте не могу да договоре за регулацију Теразија, овај наш највећи трг (који је увек показивао анђеоко стрпљење) решно је да попричека.

— Што носиш тај женски шешир!
— Донео сам ти га, да га поставиш на 'тонобилу. Уосталом кад може глумица Олга да меће точове на главу, зашто не би ти шешире место њих!

Баба Катаин вриш

Баба Ката и чика Мита у браку су још од бурског рата. Више од четрдесет година је прохујало од њихове свадбе и — од како се они налазе у рату. И то у тоталном рату без одмора и примирја. Чика Мита је тих човек, вредан и миран као бувица а баба Ката је алапача која својим језиком, за тили час, почисти пола Београда. Каква је данас, таква је била одмах после свадбе. Тандркала је јадном чика Мити уз нос од јутра до мрака док се и он не прозли. И онда је настало рајско доба. Обоје су се — и то с правом — жалили једно на друго, обоје су били вечно љути и огорчени и њихов разговор почињао би редовно овако:

— Је си устао, пијандуро?
— Јесам, матора излапелице?
— Не уједај!
— Марш, цукело!

После тога би се умешао комшијук. Баба Ката би везала мочкар облог око главе и одлежала два три дана, а Мита је у некој кафани одкуњак, пијан као мајка, два три дана па су се измирили и све је ишло по старом. Мита је ударао пенџета и капне (он је био шустер) а баба Ката је спремала по кући. Ал, кад дође субота све је почињало изнова.

Пера Јорганџија, њихов први комшија, још у суботу пре подне, изађе у авлију и чека, јер ако задонци за који минут онда и кварт има посла.

Чика Мита чека да прође бујица псовки и грдњи од стране баба Кате, дохвати калуп са полице и тресе по њој. У томе већ стиже Пера Јорганџија и ускоро се успостави мир и ред. Баба Ката одмах чисти црни лук да метне на убоје, а чика Мита тркне у механу да се „прибере“.

У таквом животу затече их и

рат али ни он не измени њихове навике. Пет дана су радили, шест се свађали а седми одмарали и лечили.

Пролетос и они засадише један део баште. Мало купуса, кукуруза и кромпира. Таман за њих двоје. И башта понела не може бити лепше. Баба Ката је радила као кртица и само молила Бога да буде лепа јесен. И дочекала. Решила да на Усековање извади кромпир и лук и обере кукуруз па зато, недељу дана раније, распредила подрум. Али, не лези враже, баш оучи Усековања она примети да јој из фијоке фали стотикарка.

— Је ли матори? обрати се она Мити, је си ли ти здипио стотку за ракију?

— Марш! — одговори јој Мита учтиво и тако се заподену кавга у чијем току баба Ката развуче калупом Миту да га све ошамути. Он не рече ни речи већ само одгега у авлију.

Пера Јорганџија, који је већ био спреман да интервенише, изненађено је гледао чика Миту како одгегау у башту. И баба Ката је била не мање изненађена тишином у кући па изађе да види шта се догодило са њеним Митом. Кад има шта да види, Мита узео ашов па риља, копа, сече по њеној јадној башти. Наста кукњава и проклињање да се цела авлија орила.

— Убио те Бог, дабогда, пијаницо једна. Показаћу ја теби вечерас. Гром те спалио, несрећо матори!..

Али узалуд клетве и претње. Мита је већ извршио своју освету и мирно отишао у крчму...

Отада влада мир код баба Кате. Не сме више ни да писне а Мита се само смешка и задовољно мрмља:

— Нашо сам фелер, свеца ти бабиног...

— Или ми смањите жену, или ми повећајте следовање!

ИЗ СУДА

Чича Илија сведочи

Давно, још пре рата, позову чича Илију да сведочи на суду због неке туче која се десила у Скадарлији.

— У колико је сати била туча? упита судија.

— Па тако, мислим у...

— Шта ви мислите, то се нас не тиче, упаде му у реч адвокат оптуженог.

— Не!

— Е, онда од мог сведочења нема ништа. Ја не могу да говорим а да не мислим. Ја нисам адвокат. И Чича мирно пође излазу.

чија; ви сте осведочени лажов! обраћа се један адвокат своје колеги.

— Ћутите ви, одговори му други, ви варалицо и мангупе.

Претседавајући који је у једном тренутку прошао кроз ходник и чуо овај разговор, отворио је заседање овим речима:

— Сад, пошто су се господа адвокати међусобно идентификовали, можемо да почнемо.

Добар адвонат

На повратку из суда господин Петровић сусрете једног свог познаника:

— Само доктору Јовићу захваљујем што сам добио парницу.

— Па он је колико ми је познато, заступао твог противника.

— Баш зато.

Сцена из суда

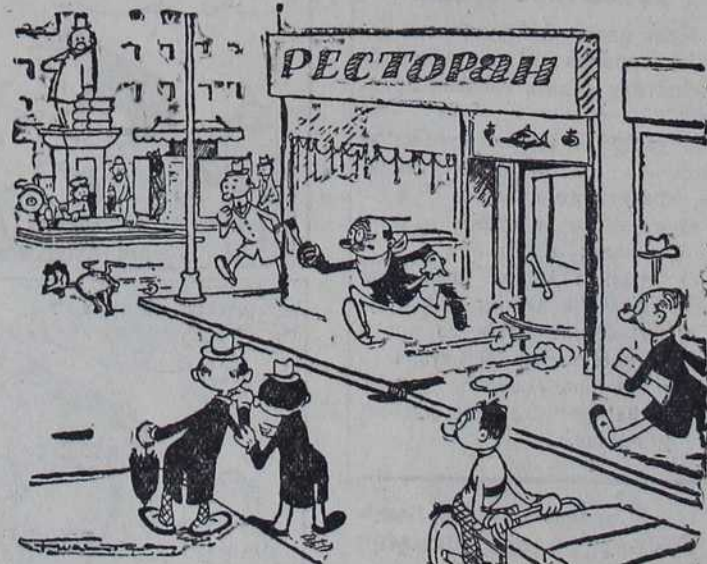
На неколико минута пре почетка претставе адвокати свију завађених страна страшно се посвађаше у судском ходнику.

— Ви сте бедник и подвала-

Монолог

— Ово мора да је Београђани чим ми се овако љубазно машина.

— Врати се, глупа кокошко! Уверавам те да сам се само нашалко с тобом.

ШИРЕНА СТРАНА

— Шта ћеш! Обоје су први пут заљубљени. Не знају како се то чини.

Разлика

— Молим вас, у чему је разлика између једног глупана и паметног човека!

— Знате ли... паметан човек то зна и никад о томе не пита.

Историја

Учитељ: — Ко од вас зна, где је Наполеон претрпео први пораз?

— На страни 97-ој, одговори мали Перица.

Мали Перица: — Мама, одакле је дошао овај мој нови бата, кад тако плаче!

Мама: — С неба, сине.

Мали Перица: — Е, није ни чудо што га је св. Петар истерао оданде.

Оно првог

Учитељ: — Кад кажем: „Мој отац ће имати новац“, које је то време?

Мали Перица: — По свој прилици време око првог, господине.

— Желиш ли млади господин мало вате у раменима!

— Не, радије позади у панталонама!

Хладнокрвност

Гувернанта гура лондонским улицама пред собом колица са два малишана. Код једног изложга застаје, али и не примећује да су се колица изврнула и деца пала у рупу раскопане улице.

После неколико минута осети она да је неко удара по рамену. Окрену се и спази једног радника с ашовом у руци који је хладно пита, показујући прстом на малишане који су се играли на дну рупе:

— Госпођице, реците ми да ли су вам ова двојица још потребна, јер треба да затрпам рупу.

Из реданције

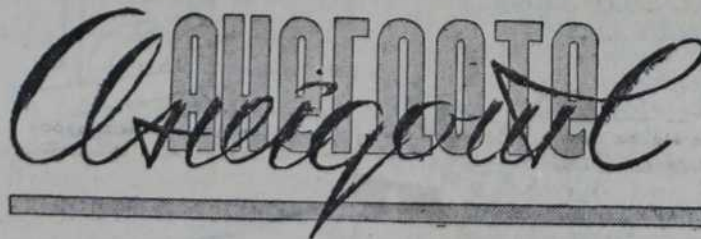
Уредник: Ви сте заиста вредан писац и публика ми стално тражи ваше рукописе. Али сада би био ред да бар мени објасните откуда то да ви стално пишете путописе из разних егзотичних крајева и са острва — када ја добро знам да никуд одавде нисте ни макли.

Писац: Господине уредниче, одговорите ви менч — да ли је Данте морао прво да пропутује пакао, да би написао своју Божанствену комедију?

— Шта! Ви, господине, употребљену чачкалицу стављате међу нове!

— Господине, мени је 85 година и никад још нисам узео ни једну туђу ствар.

Женидбене муне

Имануел Кант, велики канингбершки филозоф прими једног дана посету једног свог ученика, који га је питао за његово мишљење о браку.

— Ожените се без бриге, рече Кант. Ако будете добили добру жену, свакако ћете бити врло срећни.

— А ако будем добио рђаву, упита ученик.

— Онда, насмеја се Кант, онда ћете можда постати један потпуно употребљив филозоф.

Сократ о женама

Један пријатељ грчког филозофа Сократа хтео је да се жени и затражи савет од филозофа:

— Шта ми ти саветујеш? Која је жена најбоља?

— Не могу ти препоручити ниједну жену, одговори филозоф, нити се бирањем нешто постиже. Ако је жена лепа, вараће те; ако је ружна неће ти се допасти; узмеш ли сироту, пропашће те; узмеш ли богату, заповедаће ти; ако је паметнија од тебе, презираће те; ако је глупа, биће ти несносна; а ако буде зла, имаћеш прилику да упознаш пакао.

Опрезност

Черчил уђе у неки салон у предграђу Лондона.

— Познајете ли ме? запита помоћника.

— Не, сире, не познајем вас.

— Онда ме бријете!

Сувише касно

Чуваног берлинског лекара Вирхова позове једног дана један отмени господин који се био посвакао по прсту.

Вирхов се расрди што га због једне такве маленкости узнемиравају. Исцела један листић свог блока за рецепте и написа на њему: »Пакетић енглеског фластера«. Тада га пружи једном слуги и рече:

— Идите у најближу апотеку и донесите ово, што сам овде написао. Само трчите, иначе ће бити врло касно.

»Пацијент« после ових речи обузе ужасан страх. Блед као крпа, он упита лекара:

— Шта то треба да значи, због чега одвише касно?

— Због фластера, који сам прописао. Јер ако не пожури биће исувише касно.

— Али, молим вас, зашто исувише касно?

Сада Вирхов није могао више да се уздржи због своје благотворне шале.

— Јер онда, прсну он у смех, јер онда би рана већ зарасла.

Фридрих Велики, немачки цар, одликовао једном неког официра. Официр је био велики моралист.

— Величанство, не могу да примим орден, осим на бојном пољу, рече он.

— Хајде, хајде, — рече цар, — нећу ваљда, због вас да војдим рат.

Доказ љубави

Сав срећан сео је у наслоњачу и жарко је привио на груди. Она је обавила своје лепе руке око врата и тихо га питала:

— Микице, драги, ја знам, да ме волиш, али бих се хтела уверити о твојој љубави. Да ли би могао трпети ради мене?

Он се ослободи њеног загрљаја, устале и болно се насмеши:

— Веће ти доказе не могу пружити, моја драга; већ пола сата седим на кактусу, а нисам ни писнуо.

— Драги мој, ја чујем куцање твог срца!

— Не, то је бомба са механичким часовником.

НЕ ЧУДИТЕ СЕ...

— У свему сте страшно млитави; има ли нешто у чему сте брзи?

— Има... брзо сам уморан!

— Шта мислиш да ли је ђаво ожењен?

— Знам сигурно да није.

— Па зашто онда има рогове?

— Казаћу вам у очи какав карактер имате!

— Ни речи више! Ако проговорите, тужићу вас за клевету.

— Приложите и ви нешто за „Дом старих госпођа“.

— Врло радо. Узмите моју ташту!

— Стева: Госпођице, ја вас љубим до лудила.

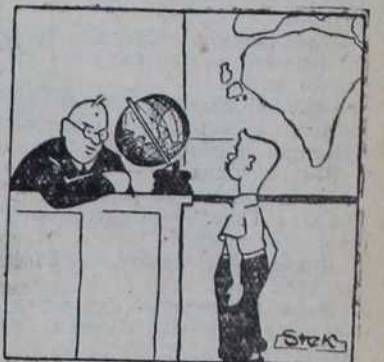
Она: Па то ми је још неко рекао.

— Стева: Знам, ал' ја сам луђи од њега.

— Ало, келнер, је ли она млада дама крај прозора већ платила свој рачун?

— Јесте, господине.

— Тако? Онда могу слободно с њом мало да разговарам.

— Реци ти мени, зашто је овај глобус овако спљоштен на половима.

— Ја бих рекао, господине професоре, али не смем...

— Како не смеш! Говори, иначе ћеш добити двојку!

— Знате господине професоре... овај... ми смо за време одмора скинудли глобус са постоља, па... овај... па смо га по учioniци шутирили... Сигурно се од тога мало улубио...

На часу економије

— На висину цена животних намирница утиче закон понуде и тражње.

— А шта је утицало док није донесен тај закон?

— По чему закључујете да је Зорица заљубљена?

— По томе, што њен папагај у последње време само уздише.

Прича без речи

Номунална политика

Зимске резерве

Социјални отсек О.Г.Б. набавио је за народне ресторане 1 вагон шаргарепе, која је стигла у виду пекмеза и одмах лифирована на ђубре са изузетком од 100 кгр. која је одмах утрошена.

Кривицу за овај малер сноси јако сунце, које је последњих дана много палило, а цех плаћа О.Г.Б.

Прилагачи за сиротињу

Газда Љуба са Теразија приложио је обрачунае од шест бивших лиферица.

Газда Влада три непоткупљива чокеја.

Његов имењак и земљак: 107 кгр. чиновничких меница за узету робу.

Један бивши лорд-мер: Фрак и цилиндр, пошто сад носи сељачко одело.

Госпођа Лиди. — 860 жетона разних боја као и 8 шпилова. „Пјатник и синови“.

Распуштеница С. — Два пара скија и костим за скијање.

Газда Гиле. — Одушевљење својих суграђана.

Доктор без праксе. — Своје пропале наде.

Мика, гростиста. — Сву зараду на роби која је сакривена али му је одузета.

Стојко, пиљар. — Све шљиве које су се учрвљале сакривене испод тезге.

Нада Кочовић. — Жуту ташну и улазницу за трке.

Јоле монден. — Своју ташту, госпа Љубицу.

Филмови ове недеље

Ф. Рузвелт бриљира у ненадмашеном филму „Не питај ме ко сам“ (јер се стидим).

„Кора-Тери“ (Нага играчица) у гл. ул. Г-ђа Рузвелт.

„Мајстори плеса“ сјајна музичка драма о тројци „музичара“ који су отворили школу али чија се школа никоме није свидела, у гл. улогама Стаљин, Черчил и Рузвелт.

Илузија. Сензационални снимци у околини Диена.

Репортажа малог Перице

— у речи и слици —

Чика Улија, најмлађи син првог сирача, причао је отомлаз како се спасава од повериоца. Чим осети, како прича он, да повериоци могу да дођу, он одмах ватра, мајку! Умилосадило како му то успева? Ја сам пробао да ништа немам могао да урадим јер мајка се не осети, под претњом.

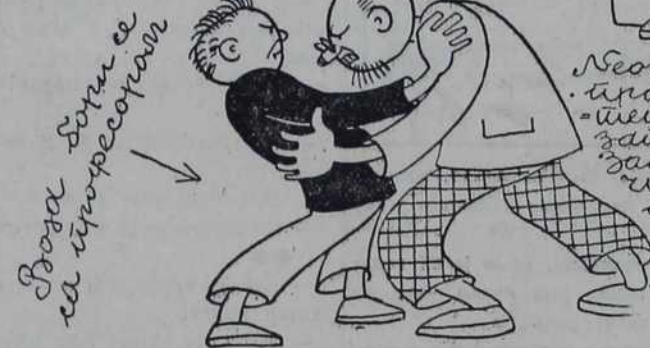

Чика Улија ватра мајку

А ева још једне особе која може ситне паре да заради по бања-рима и циркусима

То је моја сестичка Мила, која каже да једно воли љубавне романима и једна до неколико свезака дневно! Ја мислим да она има прав црвени

Воја са професором

Необичности једног професора универзитета мена је једно заједничко! Замислите: једна Мила је једно да обори нашег комши-ју суседница Воју на испитима!

Али Воја, алај му вера, није се дао оборити!

А кад сам ја једне дане шалећи се да оборим мајку Лели, мајка ме је сирачко издржала и ја мало не добих батине

Ловићева Перица

ОСЕТНО ПОБОЉШАЊЕ

Један чувени лекар, последњих година свога живота, лечио је једну клетоманку. Једнога дана сретне он мајку болеснице и упита је:

— Како је нашој болесници? — Много боље, докторе, много боље. Види се да јој је ваше лечење помогло, готово у последње време почела да доноси кући ствари од веће вредности.

Он не пеца...

Недалеко од Граца протиче поток Андрић. Једне недеље хтеде један младић да лови рибе на удицу. Тада га укеба један полицајац; саслушање отпочне:

— Господине, покажите ми Вашу дозволу за пецање! — Мени уопште није потребна никаква дозвола за пецање. — Али бићете кажњени, ако овде будете ловили рибу. — Па шта онда радите? — Зар не видите, — купам једну глисту. — А тако! Купате једну глисту. Али ипак ћете бити кажњени. — Но па зашто? — Зато што Ваша глиста нема костим за купање.

Паметан савет

Нека самохрана домарка, немајући имања живела је од продаје суварака које је скупљала у сеоској шуми. Сакупљена дрва на леђима је односила у град и продавала. А када је заштедела мало пара, реши се да купи маргарца, па колима носила дрва из шуме у град.

— Куда ћеш дете? упита један старац кад је дошла близу града.

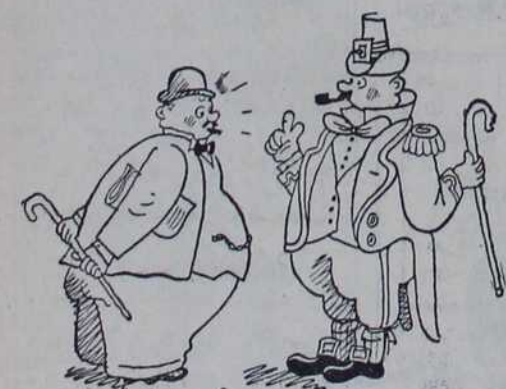
— Идем у варош да купим маргарца, рече она. Не могу више да носим дрва на својим леђима.

— Море, рече јој старац не мораш због тога да купујеш маргарца. Боље удај се! Од човека бољег маргарца нећеш моћи да наћеш!!!

Појавила се конкуренција

— Куд ли се овај упutio са оволиким књигама! — То је овдашњи књижар носи књиге да прода на ђачкој берзи.

— Нешто су старомодне ове ствари, али сам их добио без текстилне карте.

Бодљикава козерица

До јуче сам уживао глас доброг и поштеног грађанина а то би био и данас да ме не надари ђаво да оптужим мога пиљара што ми је продао 2 кгр. ужеглог путера по астрономској цени. Ево како је то било.

Као сви прави Срби и ја сам за последњих двадесет година стекао навику да добро једем и пијем а као последицу тога и таквог живота — катар црева и песак у јучи. Зато сам сада разврстан у рубрику „дијеталац“ и Дирис има највеће муке да нас задовољи. Неће никога зачудити што сам ја све своје знање и физичке способности троши само на то, како ћу задовољити своје благоутробије. И када ми једнога дана рече Добра пиљар да је добио „нешто за мене“ ја одмах загризох удицу и поручих „део лагер“. Хоћу да пребринем ту бригу. Донесе човек то исто вече, лепо запаковано. Саме хартије има четврт киле. Исплатим (до душе двапут сам се презнојио док сам плаћао) и оставим у спајз. Сутра у подне жена ми рече да је роба ужегла па зато је треба вратити. Послушам жену и одем код пиљара да вратим робу и узем паре награг, али он ни опепелити. „Ја сам вама дао добру робу а шта сте ви са њоме радили, то је Ваша ствар“. Реч по реч и ми се же-

стоко дохватисмо. Ја се наљутих па са робом код надлежне власти која поведе поступак, а Добру пиљара стрпају у бајбокану.

Али тек сада настају компликације. Несавестан пиљар који за скупе паре трује своје муштерије испале народни јунак, малте не мушка Јованка Орлеанка а ја, оштећен и ојађен, постадо издајница и Вук Бранковић. Нико Бога да ми назове а већ о куповини ни помена. Што ме презриво гледају пиљари и касаци, ће-не ће-не ал' што ме публика, моји дојучерашњи познаници са пијаце гледају са презрењем — то не могу да разумем.

Углавном, цела се ова гужва сврши на моју моралну и материјалну штету. Ја, сада, наћох решење. Нећу да будем више дијеталац. Боље да сам у сваћи са стомаком и јучном кесицом него са пијацом...

ЦИЛЕ

Он све зна

Мајка каже малом Перици: — Тако, а сада иди код своје нове гувернанте и нежно је пољуби у руку. — Нећу, нећу да је пољубим. — Али Перице, па то је невазпитање! — Јес' па да ме ошамари као јутрос тату!

— Какве то свињарије имаш у ушима!... Сигурно слушаш радио Лондон.

— Знате, чико, ми водимо љубав без границе! — Пазите, децо, боље не прелазите границу, јер ће бити бруке, к'о са оном девојком и циркусним артистом који су прешли румунску границу.

Како мими **Периша** замишља...

... ручног девера

Наше бодље

ТОРОКУШИ

Језиком палацаш од јутра до мрака
И највећа тајна за тебе је лака
А најјача снага, — за типичан час мат
И кад се саборе, све што досад каза
Кад не би била лаж или шупља фраза
Већ би свршен био овај светски рат.

РАДИО ЛОНДОНУ

Од народа српског сад се зачу глас
Свирао си доста, задени за пас
И лагању некад мора бити крај
Од толиких «вести» само брука оста
Смучи се и нама, зато боље доста
Ми будале нисмо и то брате знај.

БАЊСКА ЛЕГИЈА

Монденки Цили

Усломене будим, а срце ми јеца
На часове с тобом, на азурном мору
Од реуме старе, колена ме штреца
Када се пробудим још у белу зору
Морам да пораним још пре првог петла
А место волана у руци ми метла

Моја судба клета доведе ме довела
И пара проклета, нек' остане пуста
Зараду што већу, моја душа хтела
Од својих сам ближњих отимо из уста
А сад сам остављен у тузи и јаду
Са метлом у руци — на принудном раду

Ах, неверо клета.

Ах неверо клета, лажно си се клео
И са мога стола месецима јео
Док ми не поједе мој «шпајз» цео, цео
А онда се вешто код друге обрео
И сад бога молим, само ако хтедне
Да ти мулетина бар једном преседне
Ах, неверо клета, лажно си се клео.

— То је специјална клупа за веренике који се свађају.

Наше **ПОШТА**

Из Дирекције за снабдевање

Госпођи Аићи. — У праву сте! Младост треба искористити и на други начин. Сам покер није у стању да убије самоћу и носталгију.

Мадам Мими. — У бањи је било мало кавалера ал' зато је било доста сељака. А они су данас више у моди него бивши лафови са корзоа.

Газда Николи из Ниша. — Што сте се унудали? Сада је најбоље време за колективне шетње, са бесплатном картом.

Газда Илији. — Тешите се! Не може се на сваком послу зарадити. За Вас нема зиме. Што сте изгубили данас, зарадићете двоструко сутра.

Вишем бану. — Свако лице има и валиче. Годинама је ишло глатко па је право да буде мало равао.

Песнику — модернисту. — Пишите само даље Набавили смо шест нових корпи.

Маминој мизи. — Бављење и рад на свежем ваздуху само ће ти користити. Зато не кукај и не тражи узалуд протекцију.

Пажња грађанству. — Право на следовање лука (пола килограма по особи) немају британски грађани, пошто је Черчил потрошио огромне количине црног лука да хлади модрице са разних фронтава.

Издавање соли. — Изузетно овом приликом издаће се 150 кгг. соли Радио Лондону да убудуће не прави несладе шале као што је наредња да су немачке трупе у Београду отвориле ватру на гомилу људи.

Штампарске грешке

Човек има пет чуда (чуда).

Госпођа Јелена је жедела да је муж пошаље у бару (бању).
Симина буба (баба) доживела је шездесет година.

У нашем месту месец хлеб само два лекара (пекара).

На тој планини пасу огромна стада ловаца (оваца).

Радио је за велику сламу (славу).

— Хоћеш нову попу а стара ти је још добра.
— Па и ја сам још добар а ипак си добила нову бабу.

Мали Ђокица се пита...

- ❖ Да ли слепа љубав станује у дому слепаца?
- ❖ Да ли ратне операције врше лекари?
- ❖ Од чега живе мушице у глави?
- ❖ Да ли су у притвору врата само притворена?
- ❖ Зашто увек мени кажу: Благо теби Ђокице, кад си дете, а ја једини у целој кући добијам батине?

МАЛИ ОГЛАСИ

Власник биоскопа желео би се упознати са дамом од 200.000 динара. Лепота и године не играју улогу. Писати под „Мираз“.

Организатор за свадбе, ручкове и дочеке нуди своје услуге по најповољнијим условима. — Ђира Дирић.

Сељанка из Калуђерице тражи за наступајућу зиму једну астраганску бунду. Ко има да прода нека донесе Милици Мисирлики у Горње село.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Кнез Милош у Бечкој опери

Једном приликом дође Кнез Милош послом у Беч. На том путу пратио га је његов лични секретар, који је свршио школу у Бечу. Пошто су свршили посао, рече Кнез секретару:

— Како ти познајеш варош, јер си овде школу свршио, хајде да ме мало проведеш кроз Беч.

Те вечери узеше најбољу ложу у бечкој опери и, пошто се спремише одоше и заузеше места. За време претставе кнез је сваки час запиткивао свог секретара час за ово, час за оно, и то гласно. Досади то и публици и секретару, па ће му овај рећи:

— Немојте, Господару, говорити тако гласно, јер се чује.

— Па нека се чује, одговори кнез. Они иначе не знају српски, па неће ништа разумети што говорим.

Не може да једе супу

Као и обично покојни Стеван Сремац долазио је на ручак у ондашњи ресторан „Коларац“. Једнога дана донесе му келнер супу.

— Ја не могу да једем супу, рече Сремац келнеру.

Газда, који је био у близини стола, отрча у кујну и нареди да се великом књижевнику послужи добра супа. Кад је келнер донео другу супу, Сремац који је волео супу, опет рече:

— Али, кажем вам, ја не могу да једем ову супу.

— Па, господине професоре, ја сам лично пробао супу у кујни, она је одлична!

— Па ја и не кажем да није добра, одговори Сремац, али не могу да је једем, јер ми келнер није донео кашику.

Била биба сад је риба

Покрети поп Турчина, Асана, и на крштењу му даде име Петар. Говорио свештеник Петру како треба да буде добар хришћанин и да пости у одређене дане: среду, петак и четири поста. Петар је све упамтио и радио како му је поп рекао.

Једнога дана, уз пост, дође Петар поповој кући и затече попу како једе једну печену ђурку, Петар се зачуди и упита:

— Шта то чиниш, попо? Зар не пише да се у пост не мрси?

— Па ја и не мрсим. Ово је риба, рече поп.

— Каква риба, код је биба (ђурка), оче?

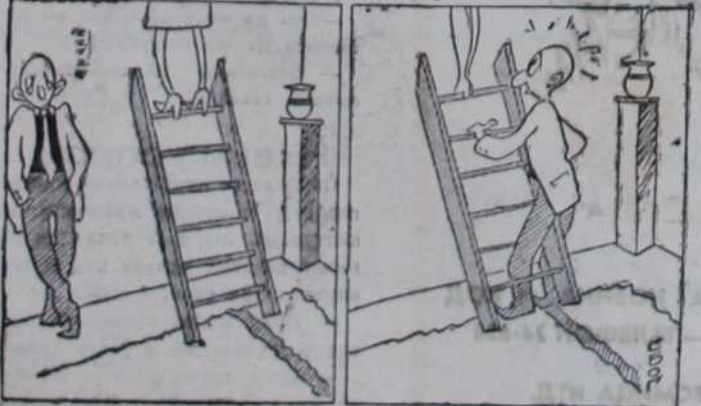
Поп обриса брке, па подвикну:

— Риба, риба. Била биба, сад је риба. Зар сам ја могао од Асада да направим Петра, а не могу да претворим бибу у рибу?

Зеленаш

Грамзивост те ружна шнапи Кријеш паре у чарапи Идеал ти само ђар Забрала се твоја душа Цео свет се тебе гушпа Ниси човек, већ си ствар.

ДВА корпорација

— Марко, придржи мердевине! — Марко, придржи мердевине!

Женске вести

Сасвим безазлено

— Како! Позирала си гола сликару!
— А, не бој се, било је то сасвим безазлено... Он није био сам, било је код њега још неколико његових познаника.

Гусна

Чувени сликар Менцел, када се узнемирује; имала је мучно је био млађи, умео је необично осећање да необичан сусед коме да се наљути кад би опазио да се потсмева баш њу црта. Сликара је и даље мирно радио.

Једног дана седео је он у Кингину у својој омиљеној кафани и пио вино кад ушоше три странца, једна дама и два господина и седоше за слободан сто. Кад сликар случајно погледа на ту страну виде како је дама дошапнула нешто својим пратиоцима и како га после сви троје критички посматрају и како напоследку сви прснуше у смех.

Менцел поцрвене али не рече ништа, већ узе свеску за скице и поче ревносно да црта. С времена на време оштро је погледао у даму да је ова почела да

Њена једина жеља

— Ах, драги, ја имам једну једину жељу...
— А то је!
— Да ми ниједну жељу не одбијеш...

ПЕТИКА РОЈКА одговара...

Цапи. — Како да вам руке постану лепе а кожа мекана и бела? Проста ствар. Оперите и ви, бар, једанпут месечно, веш, по могућству са содом, а ако немате онда је добар и цеђ од пела.

Зази. — Пишете: „Волим га... страшно га волим...“ Одговор: „Мило ми је, мило ми је...“ страшно ми је мило...

Маџи. — Ваш ме успех радује. Употребите све као и досада, па ће вам се лице потпуно осветлити. Само употребљавајте редовно парадајз — крем док је још сезона парадајза. А за зиму препоручићу вам ново козметичко сретство.

Миши. — Пишете: „Водела смо се, а кад сам јој рекао да ја мислим и на брак са њом, она се наљутила и тражила да се разстанемо за увек...“ Одговор: Право има. Кома је данас до брака. То ради свет који није из монденских кругова.

Пријатељице

— Ах, мушкарци су ми потребни као ваздух.

— А мислиш ли да ти сувише честа промена ваздуха може да шкоди?

Заједљивост

Код „Србије“ седе две даме, пију орањаду и разговарају.

Прва дама: Упркос мојих зрелих година, ја сам још увек лепа, драга пријатељице. Ни један мушкарац не може да прође поред мене а да не окрене главу...

Друга дама: Али на супротну страну!

Елеонорина велика жртва

Вашингтон, септембра. — Како јављају из Беле куће, госпоња Елеонора Рузвелт, да би дала пример, поклонила је своју плаву јахту министру морнарице Наксу, да је употреби на заштити најважнијег пута између Канаде и Британских острва.

Очекује се да ће и остале Американке следовати примеру Елеоноре и поклонити своје луте сузне јахте и љупке двоседе сандолине, које ће се употребити за патролну службу америчке морнарице.

ИЗИШАО ЈЕ ИЗ ШТАМПА

И ДАНАС СЕ МОЖЕ ДОБИТИ КОД СВИХ ПРОДАВАЦА НОВИНА И КОД
»ПРОСВЕТНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ« А. Д., КОСОВСКА 39 III — ТЕЛЕФОН 24-822

КРЦАТ ШАЛА, ПРИЧА, КАРИКАТУРА, ЕПИГРАМА, ПЕСМИЦА ИТД.

Погодила укус

Стари удовац оженио се младом девојком. Она га је пазила и трудила се да у свему задовољи старог и каприциозног мужа, али једно јој није полазило за руком: није умела да зготови јело по његовој вољи:

— Ништа ово није, говорио је обично муж. Од како умре моја прва жена, не једох више слатко у мојој кући.

— Жена је очајавала и једног дана догоди се најгоре, загори јој јело. Сирота млада жена једва је имала храбрости да изнесе јело пред мужа и, стрепећи седе за сто, очекујући буру. Међутим стари седајући за сто осмехну се некако задовољно, па кад окуси јело, тресну руком о сто и први пут радосно узвикну:

— Ха. Ово је јело. Једва једном да и ти знаш шта хоћу. Тако јело волим.

Стидљиво момче

Млади вереници шетају. Младић покушава да наговори своју вереницу да иду на неко усамљено место. Девојка се одупире, јер сматра да то неће изгледати лепо.

— Ако учиниш шта желим, упита га она, и пођем с тобом у ту улицу, хоћеш ли покушати да ме загрлиш?

— Кунем ти се да нећу! Убеђује младић девојку, смејући се.

— И нећеш тражити да ме пољубиш на силу, као што си радио кад сам те, пре неколико дана испратила на степеницама?

— Не бој се драга моја.

— Ни да ме помилујеш, ни да тражиш да ме пољубиш?

— Заклињем ти се, узвикну младић свечано!

Њени успеси

Скупиле се пријатељице и разговарају о својим љубавним авантурама. Мара се хвали да је имала великих успеха код мушкараца. Она рече:

— Пред мојим ногама се налазио једном чак и један краљ.

— Знам, одговорила је пакосно њена пријатељица Зора, краљ из карата за играње.